

Ἐξεκούρδισα πάλαι τὴ λίρα,
τὴν ἐκρέμασα σ' ἓνα καρφί,
εἶπια κι' ἄλλο ποτῆρι ἀπὸ μπίρα . . .
τώρα παίρνω κονδίλι χαρτί,
γιὰ νὰ στρώσω, ἀναγνώσταί καλοί μου,
τὴ τρελλὴ καὶ παράξενη ψῆδή μου.

**Ἐγερτήριον ἄσμα ἐνὸς πολυσπόρου
πρὸς τοὺς συναδέλφους του.**

Δείχτε τὰ δόντια, δείχτε τα,
Πολύσποροί μου φίλοι,
Ἀφρίστε καὶ χουμήσετε
Ἐάν λυσσασμένοι σκύλοι
Ἀπάνου εἰς κάθε ὀρθόδοξο . . .
Ἴσα, μωρὲς παιδιὰ!

Δαγκαμασιαῖς ξεσχίστε τους,
Ῥουφιχτε τους τὸ αἷμα . . .
Ἐμπρὸς! σκυλιὰ πολύσπορα,
Ἐμπρὸς μὲ τ' ἄγριο βλέμμα,
Μὲ τοῦ λαγοῦ τὸ πάτημα,
Μὲ λλονταριοῦ καρδιά.

Ἀπὸ φαρμακί χυσετε
Στὸν δρόμον σας ποτάμια
Καὶ κάμετε τὸ ὀρθόδοξο
Νὰ τρέμουν ἄσαν καλάμια,
Ὅταν τὰ δέρνει ἀλύπητα
Ὁ ἄγριος ὁ βορειᾶς.

Καρδιά! μπροστά! καὶ ἄσφαλτα
Θὰ ἰδοῦμε αὐτὴ τὴν ὥρα,
Ὅπου λαλιὰ Μαλτέζικη
Σὲ τούτηνε τὴ χώρα
Θὰ πῆ Ἐχαθήκε ἢ Ἐλλάς.

Τότε, ναι τότε, φίλοι μου,
Ἀληθινὰ μποροῦμε
Τὸ Σύλλογο νὰ κλείσουμε,
Γλυκὰ ν' ἀναπαυθοῦμε,
Χωρὶς νὰ μᾶς ταραξοῦνε
Ὀνειράτα πικρά.

Ἄλλ' ὡς τὰ τότε τρίξετε
Τὰ δόντια σας, ὦ φίλοι!
Ἀφρίστε καὶ χουμήσετε
Ἐάν μανιωμένοι σκύλοι
Ἀπάνου εἰς κάθε ὀρθόδοξο.....
Ὀμπρὸς! μωρὲς παιδιὰ.

**Ἐπιστολὴ ἐνὸς Πολυσπόρου
πρὸς τὸν σὶρ Καβαλουρίτην.**

Μεγαλόσχημε Ἰππότη τῆς Λάτας!

Ἀπὸ τὰ φύλλα τοῦ σοῦ ζέλουν θὰ ἰδῆς ὅτι δὲν ἀφή-
σαμε κανένα μέσον, θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον, γιὰ νὰ βίξου-
με αὐτοὺς τοὺς φοβεροὺς ἐχθροὺς μας, τοὺς φίλους τῆς
ἐλευθερίας καὶ τῆς προόδου. Τί δὲν εἶπαμε! τί δὲν ἐγρά-
ψαμε! τί δὲν ἐκάμαμε! Καὶ διὰ νὰ τοὺς συκοφαντή-
σομε καλλίτερα, ἐδημοσιεύσαμε τὰ ὄνειράτα τοῦ εἶδαμε
εἰς τὸν ὕπνο μας, ὄνειράτα τοῦ μᾶς ἔκαμαν καὶ μᾶς νὰ
σκάσομε ἀπὸ τὰ γέλια, ὅταν τὰ γράφαμε, τὸσον μᾶς
ἐφάνηκαν καὶ εἰς ἐμᾶς τοὺς ἰδίους παράξενα καὶ ἀλλό-
κοτα. Ἀλλὰ *la calunnia è un venticello*, σὺ, ἀφέντημας,
μᾶς τὸ ἐδίδαξες, καὶ ἐλπίζομε καὶ μεις ὅτι δὲς τοῦ δὲς
του καὶ γράψε τα ξαναγράψε τα, τὰ ψέμματά μας καὶ
ἢ συκοφαντίας μας μποροῦν μίαν μέραν νὰ φανοῦν ἀλή-
θειαι εἰς τὸν λαὸν, τὸν ὅποιον αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ μας θέ-
λουν νὰ ἐλευθερώσουν ἀπὸ τὰ νόχλια μας, — καὶ ἔτσι
μὲ τὴ τέχνη τοῦ Σατανᾶ ἐλπίζομε νὰ φθάσομε νὰ βιά-
λομε τὸ σαλιθάρι εἰς αὐτὸν τὸν λαὸν καὶ εἰς τοὺς φί-
λους του.

Ἐργάσου καὶ σὺ ὅπως ἐμεῖς ἐργαζόμεθα, καὶ σὲ χαι-
ρετῶ.
Ὅ σὸς

***

**Soneto
a Papa Pio Gnoco.**

Una volta ti geri in tera un Dio;
Ti geri Re, no solamente Papa :
Ma adesso, o desgrazià de veccio mio,
Ti xe restà con tanto, ahimè! de papa.

La corona de Re, povero Pio,
No covre più la testa tua de rapa;
L' età, de sora più, t' ha rimbambio,
E ti xe un Papa bon da magnar papa.

Date tre pugni al peto, bon Mastai,
Brontola su tre volte *Culpa mea*;
E sconta, se ti pol, i to pecai.

Lassa, lassa de Papa la livrea :
Al fogo eterno i Papi xe danai ;
E no val per quel fogo panacea.

Ο ὑπεύθυνος συντάκτης Γεώργιος Κουστουδιώτης.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ ΣΥ. 41. Φ 40073

λησίς του, ὅσον ἐκφραστική καὶ ἂν ἦναι, ὅσον δικαία καὶ ἂν ἦναι, δὲν ἔχει καμμίαν δύναμιν, καὶ ὅτι ἐξ ἐναντίας ἀξίζει μόνη ἢ θέλησις ὀλίγων βραδιούργων καὶ ὀλίγων κολάκων.

Αὐτὰ ἔὰν ἐξετάσουν οἱ ξένοι, δὲν θὰ εἰποῦν βέβαια ὅτι ἡ ἰδέαις τοῦ «Κώδωνος» ἀτιμάζουν τὴν Κέρκυραν· ἀλλὰ ἐσὺ, Κατσουλοπεταίναρε καὶ συντροφία, ἴσως ἐννοεῖτε ξένους ἀξίους διὰ νὰ κρίνουν τὰ πράγματά μας τὸν φίλον σας τὸν Δανιβέλη, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐπροστατεύετε, σεῖς ἐκολακεύετε, μ' ὄλον ὅτι ἐκείνος, ὡς ἄξιος βραδιούργος, ἐπιβουλεύετο τὸν τόπον καὶ συνειργάζετο μὲ τοὺς ἐχθροὺς του.

Δι' αὐτὸ σὲ συμβουλεύω, ἀκριβέ μου Ἀθανασάκη, νὰ μὴ μοῦ δώσης καὶ ἄλλη ἀφορμὴ νὰ σὲ θυμηθῶ.

Εἰς τοὺς γάμους τοῦ χαριτοδρότου νεανίου Τουρλουρού.

Ὁ Παρνασσὸς ἀντήχησε
Ἄπο γλυκὰ τραγούδια,
Κ' ἡ Μοῦσις ἄστεφάνωθηκιν
Μὲ βόδα καὶ λουλούδια
Τὴν ὥραν ποῦ ἡ θεὰ σου
Ἐμπῆκε στὸν ὀντά σου,
Πατέρα Τουρλουρού.

Ἐχόρευαν οἱ Ἐρωτες
Τριγύρω της γαϊτάνι·
Στὴν κεφαλὴ τῆς ἔσιαιναν
Τὸ νυφικὸ στεφάνι·
Κ' εἰς τὸ περπάτημά της
Σκορποῦσαν τὰ μαλλιά της
Μοσκοβολιαῖς Μαϊοῦ.

Χαρὰ σ' ἐσένα νιόγαμβρε!
Χαρὰ σ' ἐσὲ, πατέρα! . . .
Γιὰ σένα ἐγλυκοχάραξε
Ἡ εὐτυχισμένη μέρα,
Ὅπου γλυκὰ σ' αὐτὰ σου
Τὰ χεῖλη τῆς κυρῆς σου
Θὰ ποῦν σεμνὰ τὸ Ναι.

Στοὺς κρίνους, στὰ γαρούφαλα,
Ποῦ σήμερα στολιζοῦν
Τὸν νυμφικὸ σου θάλαμο
Καὶ μυρουδιαῖς σκορπίζουν,
Προσθέτω ἕνα λουλούδι,
Κ' εἶν' τοῦτο τὸ τραγοῦδι
Ποῦ ἐκούρδισα γιὰ σέ.

Τὸ πιστεύω τοῦ Δαστὸρ Στραφανίκη.

Πιστεύω στὴ χρυσὴ λίρα στερλίνα,
Στὴ Σπανικὴ τὴ ντοῦμπλα, στὸ τσεκίνο,
Στὴ Τούρκικη τὴ λίρα, στὴ βεγγίνα,

Στὴ σβάντσικα, στὸ φράγκο, στὸ σελίνι·
Πιστεύω στὴ δραχμὴ, παλῆ καὶ νέα,
Καὶ πιστεύω μ' εὐλάβεια στὴ γκινέα.

Πιστεύω στὸ σολδί καὶ στὸ φαρδίνο,
Στὸ πένς, εἰς τὸ κοπέκι, στὴ δεκάρα·
Πιστεύω στὸ λεπτό, στὸ νταντολίνι,
Πιστεύω στὸ μπαγιόκο, στὴ πεντάρα·
Πιστεύω στὴ κατσίδα, στὸ παρᾶ,
Καὶ σ' ὅλα τὰ σκαρτότσα ἀπὸ λιανά.

Πιστεύω στὰ σακκούλια, στὰ σιρτάρια,
Στὸ κουμπαρᾶ (ἢ ἀλλιῶτικα μουζίνα),
Εἰς τὰ μπουγγιά, σταῖς τσέπαις, στὰ ζωνάρια,
Στὸ μισθὸ ποῦ λαβαίνο κάθε μῆνα·
Πιστεύω στὰ τριάκοντα τοῦ Γιούδα, —
Κι' ὅλα τ' ἄλλα εἶν' γιὰ μὲ μάταια καὶ φροῦδα.

Ὁδὴ

Πρὸς τὸν Σίρ Βουρκουμέλη.

Ἐνακούρδισα πάλαι τὴ λίρα,
Ἐξερόβηξα μιὰ δυὸ φοραῖς,
Εἶπια κ' ἕνα ποτῆρι ἀπὸ μπίρα,
Ἐκαταίψασα δύο τρεῖς φτυσιαῖς,
Κι' ὄχ τὸ στόμα μου ἔγῆκε μὲ μία
Ἡ πρωτάκουστη αὐτὴ μελωδία·

Προσκυνῶ τοῦ λῶρ Ἰούγγ τὸ κοπέλι,
Καὶ τὸν δίπλο-τριπλό-χαιρετῶ·
Προσκυνῶ τὸν σίρ κῦρ Βουρκουμέλη,
Τὸν σίρ κῦρ, τὸν σιχτίρ προσκυνῶ·
Τὸν κηρύττω φωστήρα, σωτήρα·
Μὲ τζὸν τζὸν τὸν κηρύττει κ' ἡ λίρα.

Μὲ τὴν ἄγρια Φωνή του ὁ Δολότης
Τὸν κηρύττει σωτήρα· κι' αὐτὸς
Ὁ Πανάγιος τοῦ Πάπα Δεσπότης,
Τοῦ Σκανδέλα ὁ πιστὸς ἀδελφός,
Τὸν σίρ Μίμη κηρύττει φωστήρα,
Καὶ τζὸν τζὸν τὸν κηρύττει κ' ἡ λίρα.

Ἡ κακαῖς Ἀδελφαῖς τοῦ Λοῦόλα
Τόνε κράζουν κι' αὐταῖς λυτρωτῆ·
Λυτρωτῆ τὸν κηρύττει ἡ Μαριόλα,
Ὁ Εὐπόλιτος κι' ὅσοι πιστοί·
Τόνε ἔλεν τῶν Σχολειῶν τους σωτήρα·
Μὲ τζὸν τζὸν τὸ κηρύττει κ' ἡ λίρα.

Οἱ Πολύσποροι, ἀλλόφυλοι φίλοι
Τοῦ Παντόλου μας, ἴσαν μανιακοί, —
Ὡσαν ἄγριοι κι' ἀνήμεροι σκύλοι,
Τὸν φωνάζουν ἐδῶ λυτρωτῆ·
Καὶ σωτήρα μάζ' ἔρε τὴ σπειρα
Μὲ τζὸν τζὸν τόνε κράζει κ' ἡ λίρα.

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ